یادداشت روز

امیرحسین یزدان پناه
info@khorasannews.com

طمع دشمن به خیابان پس از آتش بس

آنچه در ۴۰ روز گذشته رخ داد، ابعاد و زوایای بسیار مهم و راهبردی دارد که در زمان خود باید واکاوی و تشریح شود تا بیش از گذشته درک کنیم که در چه نقطه مهمی از شکل گیری نظم جدید در منطقه و حتی جهان ایستاده ایم. اما با توجه به آنچه در فضای رسانه ای و مجازی و نیز برخی حضورهای خیابانی ملت بزرگ ایران مشاهده می شود، به بیان نکاتی می پردازیم.

۱- فارغ از عرصه های میدان و دیپلماسی که شاید ما، به عنوان مردمی که هر شب خیابان های ایران را به تسخیر خود درآوردیم، در ظاهر اثرگذاری مستقیم روی آن نداشته باشیم، اما در حوزه تحولات داخلی کشور اثرگذاری مستقیم مردم مشهود است. در این موضوع، تحولات ساعات اخیر پس از اعلام آتش بس، نشان می دهد که باید به دو نگرانی توجه کرد؛

اولین نگرانی، تضعیف یا خدای نکرده متوقف شدن حضور شبانه مردم در کوچه و خیابان هاست. جایی که به درستی تنگه احد نبرد ۴۰ روز گذشته و تحولات آینده منطقه است. هرگونه ضعیف شدن اجتماعات مردمی در خیابان، خطرناک بوده و ممکن است باعث طمع و حتی خدای ناکرده تسلط دشمن و اذناب داخلی اش بر بستر مهمی شود که در ۴۰ روز گذشته، دشمنان حتی یک دقیقه نتوانسته اند از آن علیه مردم ایران استفاده کنند و همین آن ها را به شکست کشانید. این عرصه در حداقل ۲ هفته پیش رو، بیش از گذشته هم برای ایران عزیز ما مهم است و هم دشمن. لذا باید خوب درک کنیم که کجای تاریخ ایستاده ایم.

نگرانی دوم که اتفاقات ساعت های گذشته نشان می دهد دشمن روی آن برنامه ریزی کرده، ایجاد دودستگی بین حاضران در این اجتماعات پرشور و قرار دادن طیف هایی از حاضران مقابل دیگران به بهانه مذاکره و آتش بس و شبهاتی از این دست است. این دودستگی نیز در حقیقت به معنای خالی ماندن تنگه راهبردی خیابان از مردم است. لذا وظیفه همه ما، تک تک ما، در این شب های پیش رو، تبیین تحولات و مسائل و همراهی دلسوزانه و همدلانه با آن دسته و گروهی است که احیانا نسبت به آتش بس یا فرایندهای پس از آن، ابهام و حتی اعتراض دارد. همه ما چه کسی که معترض به آتش بس و مذاکره است و چه نیست، فرزندان رهبر شهید و پیرو رهبر معظم انقلاب هستیم. نباید هیچ حرف و اعتراضی سبب شود که خدای ناکرده عده ای مقابل عده دیگر بایستند. اگر این جنگ تحمیلی سوم، تاریخ سازی کرده، به دست همین مردم خیابان بوده است. انتظار به حق برای این که رهبر معظم انقلاب و سایر مقامات و مسئولان کشور در این شرایط با مردم سخن بگویند، نباید باعث شود فراموش کنیم در چه شرایط امنیتی قرار داریم. دشمن که در ۴۰ روز گذشته نشان داد ابایی در ترورهای سهمگین ندارد، حتما از هر فرصتی برای حذف مقامات استفاده خواهد کرد. لذا همه ما باید با حفظ آرامش و پرهیز از هیجانات کاذب، به نیروهای امنیتی کمک کنیم تا در زمان و شرایط مطلوب، دسترسی مردم به رهبر انقلاب یا پیام ایشان و سایر مسئولان را فراهم کنند.

شک نکنیم که اجتماعات پرشور و یکدست و متحدانه مردم در خیابان به طور قطع یکی از پیشران ها و ابزارهای تولید قدرت برای مذاکره کنندگان ایران با شیطان بزرگ خواهد بود. اگر سوخت موشک های هوافضا، حضور ما مردم بود، اکنون این حضور باید همچون کوهی پشتیبان مسئولان کشور در تحولات پیش رو باشد.

۲- روز گذشته و با جنایت تاریخی رژیم صهیونیستی در جنوب لبنان و بیروت، احساسات مردم ایران از شهادت مظلومانه رزمندگان و مردمی که برای دفاع از ایران وارد جنگ با اسرائیل شده اند، به شدت جریحه دار شد. در این زمینه مسئولان کشور تدابیری اندیشیده اند که انجام می شود و باید در آینده نیز به این مسئله واقف باشند که مردم ایران، درباره امنیت لبنان و حزب ا... با کسی شوخی ندارند و در مقابل هر تعدی به این منطقه باید از سوی جمهوری اسلامی ایران پاسخی درخور و بازدارنده داده شود. توقف جنگ در همه جبهه ها از جمله علیه مقاومت اسلامی قهرمان لبنان، یکی از اجزای طرح ۱۰ ماده ای ایران است که در بیانیه شورای عالی امنیت ملی نیز صراحتا اشاره شد. آنچه رخ داده، نقض این توافق از سوی سگ هار دولت آمریکا در منطقه است. برخلاف آنچه برخی روز گذشته ادعا کردند، این طور نیست که جمهوری اسلامی مقاومت لبنان را در نظر نگرفته باشد و خواهیم دید که ایران چطور با مشت آهنین، کنار برادران و خواهران خود در لبنان می ایستد.

دشمن در ۴۰ روز گذشته تلاش کرد با ترورهای سهمگین از جمله ترور رهبر شهید انقلاب، شاکله اداره کشور و ایران را از هم بپاشد اما به طور قطع در این هدف شکست خورد و اکنون به ایجاد دودستگی مردم در خیابان یا توجه به شایعات و... دل خوش کرده است. همین موضوع وظیفه ما را دوچندان می کند. اگر فرماندهان نظامی ما هفته های متمادی است که پای لانچرها خواب به چشم راه نداده اند تا به دشمن ضربات سنگین بزنند، اکنون ما نیز نباید اجازه دهیم خیابان و وحدت مردم ایران تضعیف شود.

یادداشت

علیرضا حجتی
info@khorasannews.com

سایه‌روشن‌های آتش‌بس؛ یک قدم تا پیروزی

فرصت برای بررسی ابعاد پیروزی درخشان و تاریخی ایران در دفاع میهنی ۴۰ روزه در برابر دو قدرت یاغی جهان بسیار است که باید به آن ویژه پرداخت؛ اما درباره آتش‌بس موقت دوهفته‌ای نکاتی قابل توجه است:

۱- جنگ فعلا در همان مدت اعلام شده اولیه یعنی بین ۴ تا ۶ هفته به پایان رسیده است، اگرچه آمریکا بر اساس آنچه رسانه‌های این کشور فاش کردند به ترکیه اعلام کرده بود عملیاتش در تمام کردن کار ایران ۴ روز بیشتر طول نخواهد کشید.

۲- بعد از هفته دوم جنگ مشخص بود محور واشنگتن-تل‌آویو قادر به پیروزی کامل (همان جنون سیاسی نتانیاهو درباره غزه) نخواهند بود و هرچه بیشتر نبرد ادامه پیدا کند، فقط به فرسایش طرفین خواهد انجامید. در این میان واکنش غافلگیرکننده ایران در هدف قرار دادن «تمام آمریکا» در «همه خاورمیانه» یا به عبارتی منطقه‌ای کردن جنگ، همچنین استفاده هنرمندانه از کارت «تنگه هرمز» و هوشمندی در اتصال این جنگ به اقتصاد جهانی، کنترل نبرد را از دستان ترامپ خارج کرد و نقش تعیین کننده‌ای در ناکام گذاشتن اهداف جنگ وجودی دشمن آمریکایی-صهیونی علیه کشورمان ایفا کرد.

۳- ترامپ در موقعیت خطرناکی قرار داشت و دارد. شیوه جنگ ایران، مسدود ماندن تنگه هرمز، حفظ خط آتش تهاجمی و بی‌پایان موشکی ایران و فشار انرژی و قیمت نفت و انهدام زیرساخت‌های نظامی پنتاگون در پایگاه‌های خلیج‌فارس، او را در وضعیتی گذاشت که نه راه پس داشت و نه راه پیش! او برای خروج از مهلکه‌ای که نتانیاهو برایش تدارک دید، نیاز به یک پنجره خروج داشت، عملیات زمینی و در نهایت جنگ زیرساختی در دکترین «نبرد ناعادلانه» وزارت جنگ پیت هگست، آخرین تلاش برای بیرون کشیدن ترامپ از باتلاق بود.

۴- بی‌تردید اتفاقات شنبه شب و آنچه در اصفهان بر نیروهای آمریکایی گذشت، جعبه سیاه این جنگ در رسیدن به نقطه توقف موقت یا دائمش است. ضمن این که وتوی قطعنامه ضد ایرانی بحرین درباره تنگه هرمز توسط چین و روسیه، این سیگنال را ارسال کرد که قرار نیست در سطح بلوک‌بندی جهانی، ایران طرف بازنده این جنگ باشد.

۵- در ایران، کسی نباید توقف آتش فعلی را خاتمه جنگ بداند. با تجارب گذشته این نبرد زمانی به پایان خواهد رسید که دستاوردهای میدانی روی کاغذ ثبت شود و فضای «نه جنگ نه صلح» دیگر بر ایران سایه نیفکنده باشد: جنگی که به همه جنگ‌ها پایان دهد.

۶- این که در وهله نخست ترامپ آتش‌بس را منوط به پذیرش چهارچوب پیشنهاد ۱۰ بندی ایران قبول کرده، دستاورد قابل توجهی در تنبیه این متجاوز محسوب می‌شود، اما باید توجه کرد ساختار سیاسی-دیپلماتیک ایران دیگر حق اشتباه کردن ندارد. با توجه به این که در متن شورای عالی امنیت ملی، اشاره مبهمی به شروط پانزده‌گانه آمریکا هم شده، رئیس جمهور آمریکا قطعا تلاش خواهد کرد برای بار سوم ایران را فریب دهد؛ باید راه عملیات فشار و فریب او را مسدود کرد و در اسلام‌آباد فقط باید منوی ده‌گانه ایرانی روی میز گفت‌وگوها چیده شده باشد.

۷- متغیر دیگر و شاید مهم این مذاکرات و آتش‌بس نقش‌آفرینی «جی.دی.ونس» باشد که حضور او و اخراج ویتکاف از روند مذاکرات از شروط تهران برای هر گفت‌وگوی جدیدی با آمریکا در دیپلماسی «بک‌چنل» هفته‌های اخیر بوده است. معاون ترامپ که از ابتدای دور دوم ترامپ از ایده «مصالحه حداقلی» با ایران حمایت می‌کرد، این بار تلاش کرد از حاشیه خارج شود و اجازه ندهد سرمایه سیاسی «ماگا» در آمریکا توسط باند صهیونیستی ویتکاف-کوشنر-روبیو در معرض خطر قرار گیرد. ونس در خفا از این که کنترل سیاست خارجی کاخ سفید به نتانیاهو واگذار شده، ناخشنود است. مشکل واشنگتن در قبال سازش با ایران همان درد کهنه است: مداخله لابی اسرائیلی. آیا ونس در پاکستان می‌تواند بر این چالش دیرینه فائق آید؟ خواهیم دید چه می‌شود!

۸- نکته بسیار مثبت آتش‌بس دوهفته‌ای، گنجاندن جبهه لبنان (فارغ از این که تل‌آویو بپذیرد یا نه) است، به قول آمریکایی‌ها تا درباره همه چیز توافق نشود، درباره هیچ چیزی توافق نشده است.

۹- در میان شروط ده‌گانه، کنترل تنگه هرمز، حق غنی‌سازی (بدون وارد کردن ذخیره ۴۰۰ کیلویی اورانیوم به بحث) و تثبیت محور مقاومت، اهمیت بسیار بالایی دارد و ایران باید روی آن پافشاری داشته باشد. تحقق این ۳ مورد، معماری نظم منطقه‌ای را به نفع ایران تغییر خواهد داد. باید هم همین باشد!

حرف مردم

۰۵۱۳۷۰۰۹۳۰۰
۰۹۳۳۵۳۲۶۸۹۱

ستون «حرف مردم» انعکاس دهنده صادق حرف‌های شماست.

- جمله خوبی در فضای مجازی دیدم: دوستان عزیزی که بعد از چهل روز متوجه شدن چه اتفاقی برای کشورشون افتاده و نطق‌شون باز شده لطفا از این به بعد هم برای هرگونه اظهار نظری حداقل چهل روز خوب فکر کنن. با تشکر
- شرایط در منطقه باید طوری بشه که هر معامله اقتصادی با اجازه ایران انجام بشه. اگر معامله‌ای کمک به تحریم ایرانه باید کشتی های طرف مقابل در تنگه عوارضش را چند برابر بدهند. این ابزار فشاری است که هر کشوری داشت ازش نهایت استفاده را می کرد. ما واقعا تا الان بچه خوبه کلاس بودیم.
- اگر ایران خواست تو مذاکرات امتیازی بده بین عوارض تنگه هرمز و خسارت جنگ، عوارض تنگه هرمز رو به عنوان خسارت جنگ انتخاب کنه و برای خسارت ها، کشورهای عربی خسارت جدا باید به ایران بدن به خاطر حمله از خاک آن ها به ایران. این یا باید نقدی باشه یا ده برابرش به عنوان سرمایه گذاری و بازسازی زیرساخت های آسیب دیده.
- در مورد تنگه هرمز همش مال ما نیست و خوشبختانه بخش عمیقش که کشتی های سنگین میتونن عبور کنن، مال ماست؛ کشتی های نفتی به صورت خالی میتونن از بخش عمان عبور کنن ولی به صورت پر نه؛ به نظر من میشه چون ترامپ یک پیروزی میخواد ما هم میخوایم پول گرفتن از تنگه هرمز رو مشارکتی کنیم به این صورت که ۹۰ درصد از عوارض و اسه ماست ۵ درصدش مال عمان و یک درصدش هم مال آمریکا تا بگه مشترکا داریم عوارض می گیریم.
- هروقت دشمن «حیله گر و مکار» صحبت از صلح به میان آورد، در طرف مقابل ما مردم ایران باید با هوشیاری بیشتر با چشم های کاملا باز «تنگه احد» را خیلی بیشتر از قبل حفظ و صیانت کنیم؛ در کنار احترام به رأی و نظر «رهبری» کاملا شانه به شانه، نه جلوتر نه عقب تر.
- در طلوع پیروزی جای شهدا خالی.
- غرامت جنگ و حق ترانزیت تنگه هرمز باید لحاظ بشه تا پیروزی کامل حاصل بشه.
- به برکت مجاهدت فرزندان و حضور تاریخی آن ها در صحنه، آمریکا تسلیم اراده ملت ایران شد....
- تا ابد نیاز به وحدت مردم است به خصوص زمان سازندگی، فقط با وحدت می شود مملکتی را ساخت.
- کشور ۴۰ روز ایستاد، یک جغرافیایی ۹۰ میلیونی را رتق و فتق کرد. در واقعیت اثبات شد که برخلاف تصورات حتی در خیلی از خودِ ما یک سازو کار و خِرَد ساختاری - هم در عرصهٔ نظامی و هم در عرصهٔ مملکت داری - وجود دارد.

یادداشت

عزیز غضنفری
info@khorasannews.com

حال و آینده جنگ؟!

بر اساس بیانیه شورای عالی امنیت، جمهوری اسلامی ایران پیروز قطعی این جنگ تا این مرحله محسوب می‌شود. البته بایستی متن کامل و تفصیلی آن را مطالعه کنیم، نه متن کوتاه منتشرشده در فضای مجازی. بر اساس بخشی از این بیانیه مهم، آمریکا ۳۰ روز است با پیشنهادهای گوناگون در حال تلاش برای آتش‌بس و پایان جنگ است اما از آن سو جمهوری اسلامی نمی‌پذیرد و به دنبال تحقق اهداف جنگ است؛ در نهایت نیز پس از تحقق اهداف طراحی شده و ارائه پیشنهادها از طرف جمهوری اسلامی و پذیرش آن از سوی آمریکایی‌ها، آتش‌بس اعلام می‌شود. بیانیه شورای عالی امنیت به وضوح از پیروزی تاریخی ملت ایران تا این مقطع صراحت دارد. بیانیه شورای عالی امنیت ملی همچنین تأکید کرده، ساز و کار طی شده در این مرحله، تحت نظارت فرماندهی معظم کل قوا بوده است. اما در ادامه، مذاکرات از روز جمعه در اسلام‌آباد آغاز خواهد شد. در حالی که موضوع فوق‌العاده مهم، راهبردی و سرنوشت‌ساز یعنی کنترل جمهوری اسلامی ایران بر تنگه هرمز، ارتباطی با مذاکرات آینده نخواهد داشت و از فردای آتش‌بس اجرا خواهد شد. این یعنی تنگه هرمز صرف نظر از هر گونه نتایجی که در آینده به دست می‌آید، هیچ‌گاه اداره و قواعد عبور و مرور آن به گذشته بازنمی‌گردد. درباره سایر پیشنهادهای جمهوری اسلامی ایران، هر مقداری که بتوان آن را محقق ساخت، بر ابعاد پیروزی ملت ایران خواهد افزود. طبعا مسیر سختی پیش روست و احتمال دارد بر سر برخی مفاد و جزئیات پیشنهادهای ایران، توافق کامل، برخی عدم توافق و در برخی مفاد به توافق بینابین یا نسبی منجر گردد. اما یک نکته و پرسش اساسی وجود دارد، آیا از منظر جمهوری اسلامی ایران نپذیرفتن بخشی از پیشنهادها از سوی آمریکایی‌ها به منزله رد کل پیشنهادها خواهد بود؟ در این باره یقینا نظام تصمیمات لازم را اتخاذ خواهد کرد. فرض دیگر نیز آن است که دشمن تجهیز قوا کرده و با سابقه آشکاری که در بدعهدی دارد، جنگی تازه به راه بیندازد. هر چند شدت عمل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران در جنگ رمضان، احتمال وقوع مجدد جنگ را به شدت کاهش داده است؛ با این حال دست نیروهای مسلح همچنان باید بر روی ماشه باشد. رمز پیروزی نهایی ملت مبعوث شده ایران در جنگ رمضان و تثبیت حداکثری پیشنهادهای جمهوری اسلامی همان رمز و رازی است که تاکنون سبب پیروزی ملت ایران شده است. حضور آگاهانه و منسجم مردم، پرهیز از تفرقه، قاطعیت و اقتدار میدان، هوشیاری بخش دیپلماسی از جمله مواردی هستند که در پیروزی نهایی و قاطع و تمام کننده ملت ایران در جنگ رمضان نقش تعیین کننده خواهد داشت.

خون شیعیان لبنان خونخواه می‌خواهد

در اولین روز آتش‌بس، دشمن صهیونیستی با حمله غافلگیرکننده به بیروت، بیش از ۳۰۰ نفر از بهترین فرزندان مقاومت را به شهادت رساند

حامد شیخ پور- جنایت سنگینی که رژیم ملعون صهیونی از ظهر دیروز علیه لبنان آغاز کرده، به اذعان کارشناسان نظامی، بزرگ‌ترین تجاوز خارجی در تاریخ این کشور و در مقیاس یک نسل‌کشی و جنایت علیه بشریت است. گزارش‌های دریافتی از صلیب سرخ لبنان، بیانگر یک فاجعه بزرگ انسانی است. «یسرائیل کاتز» وزیر جنگ رژیم جنایتکار هم اعلام کرد که «ضربه امروز ما به لبنان، از ضربه عملیات پیجرها هم سنگین‌تر بوده است.» خبرنگار شبکه الجزیره قطر در بیروت نیز تأکید کرد که «این نگرانی وجود دارد که حمله به لبنان، مقدمه یک اقدام بزرگ‌تر علیه این کشور باشد.» اما آن‌چه مهم است این است که این فاجعه بزرگ، اگر هم اکنون از سوی محور مقاومت و در رأس آن ایران، پاسخی سنگین نگیرد، نه‌تنها تبدیل به معادله‌ای معکوس به ضرر ایران و مقاومت خواهد شد بلکه دستاوردهای پیروزی ایران در جنگ را بر باد خواهد داد.

پس از پیروزی آشکار ایران در جنگ ۴۰ روزه و به‌طور ویژه از بامداد دیروز و بلکه از آغاز جنگ، مستضعفان جهان و به‌خصوص شیعیان منطقه، احساس اقتدار و شجاعتی بیش از پیش کرده‌اند و ایران را به‌عنوان یک ابرقدرت نوظهور منطقه‌ای، پدر و حامی اصلی خود می‌دانند که با اتکای به قدرت آن، می‌توانند تحولات بزرگی را رقم بزنند تا جایی که در لبنان، شخصیتی مسیحی مانند «سلیمان فرنجیه» هم اعلام کرد که وقت آن رسیده که دولت وابسته و غرب‌گرای «سلام» و «عون» سرنگون شود و دولت مقاومت روی کار بیاید؛ با این حال، رژیم صهیونی، ساعتی بعد، شدیدترین حملات وحشیانه خود طی سال‌های اخیر را علیه لبنان آغاز کرد و به نظرم می‌رسد اگر با همین سرعت تا شب پیش برود، تعداد شهدای لبنانی در همین یک نصف روز جنگ، با آمار کل شهدای ایرانی در طول ۴۰ روز اخیر برابری کند.

علت این فاجعه‌آفرینی جدید چیست؟

پس از پیروزی قاطع جمهوری اسلامی ایران بر آمریکا و رژیم اشغالگر قدس، فضای داخلی این دو به‌شدت به هم ریخته و حجم عظیمی از اعتراضات و انتقادات به عملکرد مقامات دولتی آن‌ها در رسانه‌ها، کنگره و کنست و شبکه‌های اجتماعی، فوران کرده است.

به گفته برخی تحلیلگران صهیونیست، سقوط بنیامین نتانیاهو و دولتش به علت فضاحتی که به بار آورد و شکست سنگینی که از ایران و حزب ا... لبنان خورد، تقریباً قطعی است؛ لذا سعی کرد در آخرین لحظات، با حملات وحشیانه و خونین به لبنان، جلوی سرنگونی خود و احتضار دولت نامشروعش را بگیرد.

چه باید کرد؟

هم‌اکنون رژیم منحوس، انتظار دارد که ایران یا دیگر اجزای محور مقاومت، با شلیک موشک به این جنایات پاسخ دهند تا با یک تیر، دو نشان بزنند؛ هم مذاکرات روز جمعه آمریکا با ایران در اسلام‌آباد از طریق واسطه پاکستانی را به هم بزند و هم دستاویزی برای به‌آتش کشیدن مجدد منطقه بیابد؛ لذا هر نوع پاسخی باید کاملاً هوشمندانه و حساب‌شده باشد و به نظر می‌رسد تعلل ایران در ورود به این صحنه تا این لحظه هم ناشی از همین ضرورت بررسی ابعاد ماجرا باشد.

خسارتی که اکنون باید به رژیم وارد شود، باید به‌قدری سنگین باشد که دولت نتانیاهو را به این جمع‌بندی فوری برساند که اگر بخواهد این حجم از جنایات را ادامه دهد زودتر از وضعیتی سرنگون خواهد شد که بدون ارتکاب جنایت به آن دست می‌یابد؛ لذا یک پیشنهاد راهبردی، هدف قرار دادن نخاع انرژی این رژیم یعنی میادین نفتی لویاتان، شورون، کارنیش و تامار است که سازمان اطلاعات سپاه پاسداران انقلاب اسلامی نیز دیروز در توئیتی اشاره کرده بود که در صورت حماقت رژیم، سپاه آن‌ها را به آتش خواهد کشید.

متأسفانه دولت صهیونیستی حاکم بر لبنان تا این لحظه در قبال این فاجعه، سکوت اختیار کرده‌است. یک یا چند مقام ایرانی بلافاصله باید موضع‌گیری جدی کنند. بیشترین حرفی که اکنون در کف خیابان‌های لبنان از مردم شنیده می‌شود، این است که «ایران کجاست؟ ما به‌خاطر دفاع از ایران در این مدت، با رژیم جنگیدیم و شهدای زیادی را تقدیم کردیم.»

در مجموع، پاسخی که به فاجعه دیروز داده می‌شود، باید پاسخی خلاقانه و مبتکرانه باشد تا محاسبات این رژیم سفاک را به هم بریزد و سرعت غرق‌شدن آن در این گرداب را تسریع کند؛ ترکیبی از اقدامات فوری دیپلماتیک و موضع‌گیری تند و فوری مقامات ایرانی به خصوص «سید عباس عراقچی» وزیر امور خارجه کشورمان، در کنار یک سلسله عملیات نظامی ضربتی و شدید به‌گونه‌ای که باعث سرگیجه رژیم و اضمحلال سیاسی نتانیاهو شود.

همین امروز اگر به یاری لبنان نشتابیم، می‌توان گفت به آغاز پایان حضور ایران در لبنان رسیده‌ایم.

قهرمانی ۱۰ از ۱۰؛ درخشش کامل فرنگی‌کاران ایران در آسیا

شاگردان رنگرز با عبور از خستگی سفر و فشارهای روانی، با کسب مدال در تمامی اوزان، اولین قهرمانی ورزش ایران در سال ۱۴۰۵ را مقتدرانه رقم زدند

شایان| تیم ملی کشتی فرنگی ایران با نمایشی درخشان و کسب مدال در تمامی ۱۰ وزن، عنوان قهرمانی رقابت‌های آسیایی قرقیزستان را با اقتدار از آن خود کرد. شاگردان حسن رنگرز که در پایان روز دوم با کسب یک طلا، سه نقره و یک برنز در پنج وزن نخست، قهرمانی زودهنگام خود را قطعی کرده بودند، در روز پایانی در پنج وزن دوم هم روی سکو رفتند تا رکورد فوق‌العاده صددرصد مدال را به ثبت برسانند. این موفقیت که تکرار عنوان سال گذشته بود، اولین قهرمانی ورزش کشورمان در سال ۱۴۰۵ محسوب می‌شود. در رده‌بندی تیمی، ایران با کسب ۱۹۵ امتیاز و با اختلافی فاحش نسبت به رقبا، جام قهرمانی را بالای سر برد. تیم‌های قرقیزستان با ۱۵۳ و ازبکستان با ۱۳۶ امتیاز در رده‌های دوم و سوم قرار گرفتند. برای کاروان ایران در این مسابقات، محمدهادی ساروی و امین میرزازاده (در وزن ۱۳۰ کیلوگرم) به مدال طلا دست یافتند. عرفان جرکنی (۶۳ کیلوگرم)، محمدجواد رضایی (۷۲ کیلوگرم)، علی اسکو (۷۷ کیلوگرم)، محمدامین حسینی (۸۲ کیلوگرم) و غلامرضا فرخی (۸۷ کیلوگرم) صاحب گردن‌آویز نقره شدند و محمدحسین وند پناهی (۵۵ کیلوگرم)، علی احمدی‌وفا (۶۰ کیلوگرم) و احمدرضا محسن‌نژاد (۶۷ کیلوگرم) هم به مدال برنز رسیدند. این قهرمانی مقتدرانه در شرایطی به دست آمد که کاروان ایران مسیر رسیدن به قرقیزستان را با سختی‌های فراوان و به صورت زمینی طی کرده بود. خستگی ناشی از این سفر طاقت‌فرسا و فشارهای روانی موجود، می‌توانست تمرکز هر تیمی را برهم بزند؛ اما اراده ملی پوشان و تدابیر کادر فنی، اجازه نداد این جام از چنگ ایران خارج شود. با وجود این موفقیت بزرگ، برخی نکات قابل تامل هم در عملکردتیم دیده می‌شود. شکست در پنج فینال شاید برای تیمی با جایگاه کشتی فرنگی ایران چندان مطلوب نباشد؛ هرچند می‌توان بخشی از آن را به جوان بودن برخی نفرات و شرایط ذهنی آن‌ها نسبت داد. همچنین، شاید بهتر بود کادر فنی به‌جای اعزام ستاره‌های عنوان‌دار جهان مانند میرزازاده و فرخی که نیازی به کسب مدال در این رویداد برای ورود به چرخه انتخابی نداشتند، به چهره‌های جدیدتر میدان می‌داد تا پشتوانه‌سازی بهتری صورت گیرد. با این حال، مهم‌ترین دستاورد این رقابت‌ها قهرمانی قاطع ایران بود.